

Rockerfreden betød da også det, vi frygtede: Hells Angels og Bandidos fik delt Danmark imellem sig. 8.000 gange inden for den seneste snes år er danske rygmærkeforbrydere dømt for grov kriminalitet, og kriminaliteten vokser stadig og breder sig med foruroligende hast igennem landet.

Jovist, rockerne har fået fred, og de har brugt de 5 års fred til fra 85 baser at lukke landet i et jerngreb.

I Rigspoliets nyeste rapport beskrives det betændte miljø, der er gangsternes dagligdag: drab, drabsforsøg, grov vold, trusler, hasardspil, narko, røveri, smugling, tyveri, bedrageri, afpresning, kvindehandel, voldtægt. Hells Angels og Bandidos har sat deres uappetitlige visitkort på det hele.

Kl. 13.55

I årevis har vi jo i Dansk Folkeparti sådan nærmest ligget på knæ for diverse justitsministre og partier i Folketinget for i overensstemmelse med grundloven at få opløst Hells Angels og Bandidos samt deres medløberbander. Og så må vi nok sige, at vi faktisk havde forventet, at vi hos en konservativ justitsminister havde mødt mere håndfasthed. Det gælder også på mange andre områder. Det kommer jeg tilbage til, ikke i denne her tale, men givetvis i den kommende samling.

Vi er blevet skuffede over eftergivenhed over for rockerne. Der har justitsministeren og dermed regeringen naturligvis vist en umådelig svaghed. Jeg vil spørge statsministeren, om han er tilfreds med indsatsen mod rockerne.

Statsministeren brugte i sin tale den teknik, at han for hvert emne fortalte, hvad man havde lovet, hvad man havde fået gennemført, og hvad der yderligere skulle ske af forbedringer. Jeg synes sådan set, som jeg har været inde på, at det generelt var en god tale. Og så vil jeg bare her i al stilfærdighed fra Folketingets talerstol sige til statsministeren, at uden Dansk Folkeparti havde det jo set dårligt ud. Jeg kan godt forstå, at statsministeren i sin åbningstale bryster sig af, hvad regeringen har gjort. Jeg forstår sådan set også godt, at statsministeren ikke kan stå og sige i en åbningstale: Det meste er sammen med Dansk Folkeparti. Men det er jeg jo i min gode ret til at gøre, og det være hermed gjort.

Så er der lige det med udlændingene. Der er jo lige den undtagelse i statsministerens tale. Statsministeren kom som sagt ind på det, man havde lovet, det, der var forbedret, og så hvad der yderligere skulle ske. Men der manglede no-

get i forhold til udlændingelovgivningen. Hvad skal der ske af yderligere forbedringer, altså ud over at en hel masse indvandrere skal i arbejde?

Det lyder godt. Arbejde er godt, bestemt. Det aktiverer, og det sætter folk i gang. Det gør, at man kan tjene nogle penge. Det gør, at man kan klare sig selv. Men det kræver, at de indvandre-re, der kommer ud på arbejdsmarkedet, også er modtagelige for dansk kultur og dansk mentalitet, og at de frem for alt selv er ivrige efter at komme i gang, men også at de kan noget. Og der ved regeringen godt, at langt, langt de fleste af de fremmede, der kommer ind over Danmarks grænser, er nogle, der ikke kan ret meget. I mange tilfælde er de analfabeter, i mange tilfælde er de folk, der har et helt, helt andet syn på tilværelsen. Og desværre er de i meget, meget få tilfælde folk, der umiddelbart kan gå ud på arbejdsmarkedet.

Jeg synes, det er noget naivt af regeringen – for at sige det ligeud – hvis den bare forventer: Bare ud på arbejdsmarkedet! Og så lagde jeg godt mærke til det påbud, der næsten lå fra statsministeren, da han senere var i tv om aftenen, for nu var det så erhvervslivet, der skulle træde til. Nu er det erhvervslivet, der skal være åbent, nu er det erhvervslivet, der bare skal sige: Vi vil også være med til det her. Det er det da delvis også, men det er os herinde, der har ansvaret. Det er politikerne, der fortsat har ansvaret for, hvordan udlændingelovgivningen skal være, og hvor mange der fortsat skal til landet.

Det er igen et spørgsmål om antal. Antallet er det afgørende, som vi har diskuteret så meget her i de sidste par måneder med god akkord fra et andet parti, Socialdemokratiet, og hvor der slet, slet ikke er nogen tvivl om, at det er antallet, der er afgørende for, hvordan vi får samfundet til at fungere med et kontingent udlændinge, der fortsat kommer til landet. Det er ikke den enkelte, det må jeg understrege, men det er alene antallet.

Statsministeren sagde meget kort i sin tale: Før valget lovede vi at stramme udlændingeloven, det er nu gennemført, slut. Men sådan mener vi ikke klaveret spiller. Vi er naturligvis tilfredse med, at det efter 20 års katastrofeudvikling på dette område i foråret endelig – bestemt ikke mindst som følge af presset fra Dansk Folkeparti og fra tusindvis af danskere – lykkedes at få bremsset op.

Men vi er altså kun lige begyndt. Der kommer fortsat mange flygtninge til Danmark, og der bliver fortsat sendt alt for få hjem.